

5. Bassiouni M. Universal Jurisdiction for International Crimes : Historical Perspectives and Contemporary Practice / M. Cherif Bassiouni // Virginia Journal of International Law. – 2001. – № 42. – С. 81–162.
6. McCormack T. L. H. The Law of War Crimes : National and International Approaches / T. L. H. McCormack, G. J. Simpson. – The Hague : Kluwer Law International, 1997. – 254 с.
7. Гроций Г. О праве войны и мира / Г. Гроций. – М. : Ладомир, 1994. – 868 с. – (Репринт с изд. 1956 г.).
8. Kraytman Y. S. Universal Jurisdiction – Historical Roots and Modern Implications / Yana Shy Kraytman // Brussels Journal of International Studies. – 2005. – Vol. 25. – С. 94–129.
9. Bassiouni M. International Criminal Law / M. Cherif Bassiouni. – Ardsley, N.Y. : Transnational Publishers Inc, 1999. – Vol. 1. – С. 663–669.
10. Higgins R. Problems and Process, International Law and How We Use It / Rosalyn Higgins. – 1994. – 304 с.
11. Reydams L. Universal Jurisdiction, International and Municipal Legal Perspectives / Luc Reydams. – 2003. – 500 с.
12. Inazumi M. Universal Jurisdiction in Modern International Law : Expansion of National Jurisdiction for Prosecuting Serious Crimes under International Law / Mitsue Inazumi. – Antwerpen : Intersentia, 2005. – 274 с.
13. Randall K. Universal Jurisdiction Under International Law / Kenneth Randall. // Texas Law Review. – 1988. – № 66. – С. 785.
14. Scheffer D. J. Symposium: Universal Jurisdiction: Myths, Realities, and Prospects: Opening Address / David J. Scheffer // New England Law Review. – 2001. – № 35. – С. 233.

УДК 341.244:336.227.1

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ МЕХАНІЗМІВ ОБМЕЖЕННЯ ПРАКТИКИ НЕНАЛЕЖНОГО ВИКОРИСТАННЯ МІЖНАРОДНИХ ПОДАТКОВИХ ДОГОВОРІВ

Селезень П.О.,

к.ю.н., с.н.с., доцент кафедри міжнародного права

Національний університет державної податкової служби України

В рамках статті автор характеризує сучасні ініціативи, спрямовані на вдосконалення механізму боротьби з неналежним використанням договорів про уникнення подвійного оподаткування. Вони розроблені в рамках реалізації Плану заходів, прийнятому у зв'язку з доповіддю ОЕСР «Про розмивання бази оподаткування та виведення прибутків з-під оподаткування». Такі нововведення передбачають запровадження в Модельну податкову конвенцію ОЕСР: 1) положення про обмеження доступу до договірних переваг; 2) загального положення про запобігання уникненню від оподаткування; 3) спеціальних положень про запобігання уникненню від оподаткування. На прикладі аналізу критичних зауважень щодо загального положення про запобігання уникненню від оподаткування автор доводить проблемний характер запропонованих нововведень з точки зору забезпечення балансу інтересів платників податків та держави у сфері оподаткування.

Ключові слова: міжнародні податкові договори, неналежне використання договірних норм, Організація економічного співробітництва і розвитку, обмеження доступу до договірних переваг.

Selezen P.A. / SOVREMENNYYE TENDENCII RAZVITIYA MEKHAНИЗМОВ ОГРАНИЧЕНИЯ ПРАКТИКИ НЕНАДЛЕЖАЩЕГО ИСПОЛЬЗОВАНИЯ МЕЖДУНАРОДНЫХ НАЛОГОВЫХ ДОГОВОРОВ / Национальный университет государственной налоговой службы, Украины

В рамках статьи автор характеризует современные инициативы, направленные на усовершенствование механизма борьбы с ненадлежащим использованием договоров об избежании двойного налогообложения. Они разработаны в рамках реализации Плана действий, принятого в связи с докладом ОЭСР «О размывании базы налогообложения и выведения прибылей из-под налогообложения». Такие нововведения предусматривают включение в Модельную налоговую конвенцию ОЭСР: 1) положения об ограничении доступа к договорным преимуществам; 2) общего положения о предотвращении избежания налогообложения; 3) специальных положений о предотвращении избежания налогообложения. На примере анализа критических замечаний относительно общего положения о предотвращении избежания налогообложения автор доказывает проблемный характер предложенных нововведений с точки зрения обеспечения баланса интересов налогоплательщиков и государства в сфере налогообложения.

Ключевые слова: международные налоговые договоры, ненадлежащее использование договорных норм, Организация экономического сотрудничества и развития, ограничение доступа к договорным преимуществам.

Selezen P.O. / MODERN TENDENCIES IN THE DEVELOPMENT OF LIMITATION MECHANISMS IN CASE OF IMPROPER USE OF INTERNATIONAL TAX TREATIES / National University of STS of Ukraine

The G8 and G20 mandated the Organization for Economic Co-operation and Development (OECD) to lead on the «base erosion and profit shifting» (BEPS) process which aims to update the international tax system. In July 2013 the OECD, a grouping of 34 of the world's richest countries, was tasked with negotiating the new rules and launched an Action Plan on BEPS. There were identified 15 specific actions OECD saw as necessary to equip governments with the domestic and international instruments to address various forms of tax dodging. The author characterizes modern tendencies in the improvement of mechanism of counteracting improper use of double taxation treaties that have been formulated in the process of realization of Action Plan on BEPS. Such tendencies determine the necessity to include some new provisions in OECD Model Tax Convention that is used by many countries as a source of interpretation of double taxation treaties: 1) limitation on benefits; 2) general anti-avoidance rule; 3) special anti-avoidance rules. The analysis of remarks from critics on general anti-avoidance rule in treaty context is also presented in the article. On this example the author demonstrates contradictory character of the proposed initiatives concerning Action Plan on BEPS from the point of view that there is the necessity to provide with balance between taxpayers and state interests in the area of taxation.

Key words: international tax treaties, improper use of treaty norms, Organization for Economic Co-operation and Development, limitation of access to treaty benefits.

Неналежне використання міжнародних податкових договорів є негативним явищем. Його поширення призводить до зменшення податкових надходжень. Оцінка розмірів таких втрат є надзвичайно складним завданням. Причина цього – необхідність відмежування від випадків належного використання міжнародних податкових договорів. Тим не менше, Кетрін МакГуран спробувала

підрахувати втрати у податкових надходженнях для 12 держав, що розвиваються, від неналежного використання їх договорів про уникнення подвійного оподаткування з Нідерландами. Вони складають щорічно близько 554 млн євро (з яких 36,5 млн євро – втрати України). Основним фактором таких втрат є передбачене договірними нормами зменшення ставок податку в державі при здійсненні

виплат дивідендів і процентів дочірніми компаніями на користь нідерландських т.зв. компаній-«поштових скриньок» [1]. Зважаючи на глобальну фінансову кризу та відповідні негативні наслідки практики неналежного використання договірних норм, в Плані заходів, прийнятому у зв'язку з доповіддю ОЕСР «Про розмивання бази оподаткування та виведення прибутків з-під оподаткування» (далі – План заходів BEPS), запобігання зловживанню податковими договорами виділено як окремий напрям [2].

Значну увагу дослідженню питання обмеження доступу до договірних переваг приділяли такі дослідники як М. Ленг, Д. Берман, Ф. Боррего, К. ван Раад, А. Корнікова та ін. Разом з тим, на сучасному етапі розвитку міжнародно-правового співробітництва у сфері оподаткування недостатньо дослідженими залишаються ініціативи щодо вдосконалення механізму надання договірних переваг, запропоновані в рамках Плану заходів BEPS.

Метою статті є характеристика сучасних пропозицій щодо вдосконалення механізму обмеження практики неналежного використання договорів про уникнення подвійного оподаткування, запропоновані в рамках ОЕСР та Великої двадцятки, з точки зору підтримки балансу інтересів платників податків та держави.

16 вересня 2014 року ОЕСР оприлюднила перші рекомендації в рамках реалізації Плану заходів BEPS, в т.ч. і щодо неналежного використання договірних норм у сфері оподаткування. Вони отримали своє закріплення у доповіді «Запобігання наданню договірних переваг за неналежних обставин» та об'єднані у три групи [3, с. 9]:

1. Розробка модельних договірних норм та рекомендацій щодо внутрішньодержавних підходів стосовно запобігання наданню договірних переваг за неналежних обставин;

2. Уточнення положення про те, що міжнародні податкові договори не повинні використовуватись як такі, що породжують подвійне неоподаткування;

3. Визначення факторів податкової політики, які повинні прийматись до уваги державами при вирішенні питання щодо укладення договору про уникнення подвійного оподаткування.

Значна частина рекомендацій, особливо в рамках першої групи, сформульована у вигляді змін до Модельної податкової конвенції ОЕСР та коментарів до неї. Вони мають розглядатись лише як проекти. Їх остаточні редакції будуть запропоновані у вересні 2015 року.

Зважаючи на широке визнання ролі згаданих документів ОЕСР як джерела тлумачення та першооснови для розробки державами текстів власних договорів про уникнення подвійного оподаткування, визначимо ключові нововведення щодо внесення змін та доповнень до відповідних міжнародних податкових договорів:

I. Пропонується включити в Модельну податкову конвенцію ОЕСР положення про обмеження доступу до договірних переваг (limitation of benefits clause) за зразком його аналога, який широко використовується в США ще з 1980-х років (ст. 22 Модельної податкової конвенції США у редакції 2006 року). Таке положення пропонується використовувати в якості спеціальної норми, спрямованої на протидію поширенню практики договірної шопінгу. Варто зауважити, що функціональне призначення чітко обмежує і сферу застосування – положення про обмеження доступу до договірних переваг навряд чи може використовуватись для протидії іншим формам неналежного використання договірних норм [3, с. 23].

Відповідна норма становить собою набір об'єктивних, механічних тестів, які застосовуються до платника податків. Доступ до договірних переваг надається платнику податків за відповідності одному з таких критеріїв:

1) Вимога щодо перебування акцій в обігу на фондових біржах: основний клас акцій компанії має регулярно перебувати в обігу на фондових біржах або ж п'ятдесят

відсотків голосів і вартості акцій прямо чи опосередковано належить п'яти чи менше особам, акції яких, в свою чергу, перебувають в обігу на фондових біржах.

2) Вимога щодо збереження бази оподаткування та власності: не менше п'ятдесяти відсотків голосів та акцій компанії належить особам, які є резидентами тієї ж держави, що й відповідна компанія, та мають доступ до договірних переваг, при цьому лише менше п'ятдесяти відсотків валових доходів компанії належить особам, які не є резидентами в жодній з договірних держав.

3) Вимога щодо активної господарської діяльності: резидент однієї договірної держави здійснює активну господарську діяльність на її території та отримує доходи з іншої договірної держави, якщо вони пов'язані з такою діяльністю.

4) Вимога щодо отримання похідних переваг: 95 відсотків голосів та вартості акцій компанії належать прямо чи опосередковано семи чи менше особам, які є т.зв. «еквівалентними вигодонабувачами». Додаткова умова: іншими особами може набуватись чи отримуватись менше п'ятдесяти відсотків валового доходу компанії у формі платежів, які підлягають вирахуванню в цілях оподаткування згідно відповідних договірних норм.

Поняття «еквівалентних вигодонабувачів» вимагає додаткового пояснення. Такі особи мають відповідати двом критеріям:

а) вони є нерезидентами, які мали б доступ до аналогічних договірних переваг при зверненні до договору про уникнення подвійного оподаткування між своєю державою резидентства та державою джерела;

б) у випадку дивідендів, процентів та роялті ставка оподаткування має бути щонайменше такою ж низькою згідно договору між державою резидентства та державою джерела, що і згідно договору між державою безпосереднього отримувача доходу та державою джерела.

II. Механічна природа тестів, передбачених положенням про обмеження доступу до договірних переваг, зумовлює його обмеженість як засобу запобігання неналежного використання договірних норм. З цієї причини було запропоновано доповнення у вигляді загального положення про запобігання уникненню від оподаткування (general anti-avoidance rule). Воно сформульоване таким чином: «Незважаючи на інші положення цієї Конвенції, перевага за цією Конвенцією не повинна надаватись стосовно певного доходу чи капіталу, якщо, приймаючи до уваги усі необхідні факти та обставини, обґрунтованим є висновок про те, що надання такої переваги стало однією з основних цілей будь-якої угоди чи трансакції, яка мала безпосереднім чи опосередкованим наслідком таку перевагу, за виключенням випадків, коли буде визначено, що надання такої переваги за відповідних обставин відповідатиме об'єкту та цілям відповідних положень цієї Конвенції» [3, с. 66].

III. Дію положень про обмеження доступу до договірних переваг та про запобігання уникненню від оподаткування рекомендується доповнити спеціальними нормами, спрямованими на обмеження практики використання окремих видів схем уникнення від оподаткування. Перевага таких норм – у чіткості та зрозумілості їх вимог як для платників податків, так і для компетентних органів договірних сторін. Наприклад, такі рекомендації передбачені з метою запобігання зловживанню у випадку постійних представництв резидентів договірних держав, розташованих у третіх державах.

На думку авторів запропонованих змін, вони є відображенням загального визнання необхідності вдосконалення положень Модельної податкової конвенції ОЕСР та коментарів до неї. Однак чи сприятимуть вони підтриманню балансу інтересів платників податків та компетентних органів договірних держав? Однозначної відповіді поки що немає. У цьому контексті особливу критику викликає пропозиція щодо запровадження загальної норми про запобігання уникненню від оподаткування:

1. Формулювання відповідного положення про запобігання уникненню від оподаткування є нечіткими, що не відповідає вимогам визначеності та передбачуваності наслідків реалізації договірних норм.

Запропонована редакція відповідного положення використовує такі словосполучення як «обґрунтованим є висновок» (reasonable to conclude) або «однією з основних цілей» (one of the principal purposes). Разом з тим, їх зміст позбавлений чіткості та визначеності, що може призвести до виникнення додаткового навантаження для платників податків та посилювати сумніви у передбачуваності результатів використання відповідного положення. Адаже нескладно уявити ситуацію, в якій платник податку зіштовхнеться з суб'єктивізмом при визначенні того, наприклад, що є основною ціллю того чи іншого кроку платника податків у конкретному випадку, а що – ні.

Тим не менше, експерти ОЕСР переконані: «Не є обов'язковим знаходження переконливих доказів наміру особи стосовно угоди чи трансакції, але, після проведення об'єктивного аналізу відповідних фактів та обставин, має бути обґрунтованим висновок про те, що однією з основних цілей угоди чи трансакції є отримання договірних переваг» [3, с. 69].

З їх точкою зору категорично не погоджуються фахівці BusinessEurope – організації, яка представляє інтереси бізнесу кіл з 34-х європейських держав. Вони вважають, що податкові органи повинні не робити обґрунтовані висновки, а доводити те, що саме основною ціллю (а не однією з цілей) є отримання договірних переваг [4, с. 94-95].

2. Надмірно широка сфера дії положення про запобігання уникненню від оподаткування у поєднанні з відсутністю закладених в нього об'єктивних критеріїв породжуватиме небезпеку обмеження доступу до договірних переваг навіть за відсутності неналежного використання договірних норм як такого.

Професор Майкл Ленг зазначає: «Навіть якщо платник податків зможе успішно довести наявність неподаткового мотиву в якості основної цілі, цього все рівно буде недостатньо, зважаючи на те, що має існувати кілька основних цілей при здійсненні операції» [5, с. 659]. Аналогічна критика лунає і з боку представників платників податків, зокрема, Конфедерації промисловості та роботодавців Нідерландів. Вони вважають, що вимоги загального положення про запобігання уникненню від оподаткування в сучасній редакції є занадто широкими та внаслідок цього можуть негативно впливати на звичайну практику господарської діяльності [4, с. 153].

3. Одночасне використання положень про обмеження доступу до договірних переваг та про запобігання уникненню від оподаткування є занадто обтяжливим і не сприяє реалізації основної цілі договорів про уникнення подвійного оподаткування («сприяння через усунення міжнародного подвійного оподаткування обміну товарами і послугами, руху капіталів та осіб» [6, с. 59]).

Представники Дорадчого комітету бізнесу та промисловості при ОЕСР вважають, що відповідні положення повинні використовуватись лише як альтернативні варіанти, але в одному випадку не разом. За іншого підходу їх одночасне використання у поєднанні ще й з спеціальними нормами, спрямованими на запобігання уникненню від оподаткування, матиме наслідок зростання складності,

витратності та невизначеності механізму доступу до договірних переваг [4, с. 3].

4. Сучасна редакція положення про запобігання уникненню від оподаткування не відповідає використовуваним ЄС підходам щодо подібних заходів протидії неналежній поведінці з боку платників податків.

У справі Теноарк Суд ЄС зазначив: «Дія принципу заборони зловживання правами повинна мати наслідком заборону повністю штучних угод (arrangements), які не відображають економічну реальність та укладені з єдиною (sole) метою отримання відповідних податкових переваг» (параграф 51) [7]. У цьому випадку Суд ЄС спирається на два основні критерії – «штучний характер» та «єдина мета». Подібний підхід Суд ЄС практикує з 2006 року, коли було винесено рішення по справі Халіфакс (C-255/02, параграфи 74 та 75) [8]. Аналогічні критерії були запозичені, зокрема, і Європейською Комісією при розробці власного варіанту положення про запобігання уникненню від оподаткування, запропонованого державам-членам до використання для протидії агресивному податковому плануванню (п. 4.2 Рекомендації Комісії ЄС щодо агресивного податкового планування) [9]. Очевидно, що критерії, закладені в підхід Суду ЄС та Європейської Комісії, є вужчими та імовірно об'єктивнішими, порівняно з підходом ОЕСР щодо положення про запобігання уникненню від оподаткування. Сумніви у сумісності підходів ОЕСР та ЄС у відповідному контексті висловлювали представники Французької асоціації приватних підприємств, BusinessEurope, Конфедерації промисловості та роботодавців Нідерландів, Конфедерації шведських підприємств [4, с. 36, 95, 145, 165].

5. Складність та неоднозначність вимог положення про запобігання уникненню від оподаткування вимагає наявності ефективного та швидкого механізму вирішення спорів з можливістю арбітражного врегулювання.

Запровадження подібних механізмів дозволить підвищити рівень захищеності платників податків від надмірного тиску з боку контролюючих органів. Опосередкованим підтвердженням цьому може вважатись підтримка такої пропозиції з боку Дорадчого комітету бізнесу та промисловості при ОЕСР та Ради США для міжнародного бізнесу [4, с. 3, 530]. Разом з тим, подібні інструменти не є панaceaю. Зокрема, вже згадуваний Майкл Ленг відмічає, що отримане платником податків з використанням таких механізмів позитивне вирішення спору в одному випадку далеко не гарантує того, що за аналогічних обставин він зможе досягти того ж результату, але при тлумаченні норм інших договорів про уникнення подвійного оподаткування [5, с. 660].

Отже, Велика двадцятка та ОЕСР в рамках реалізації Плану заходів BEPS здійснюють наступ у трьох напрямках на практику неналежного використання норм договорів про уникнення подвійного оподаткування. Провідна роль у цьому контексті відведена внесенню змін до Модельної податкової конвенції ОЕСР та коментарів до неї. До таких змін відносяться, зокрема, запровадження положення про обмеження доступу до договірних переваг та положення про запобігання уникненню від оподаткування. Разом з тим, їх складність та неоднозначність з точки зору забезпечення балансу інтересів платників податків та контролюючих органів зумовлюють доцільність проведення подальшої роботи над їх вдосконаленням.

ЛІТЕРАТУРА

1. McGauran K. Should the Netherlands Sign Tax Treaties with Developing Countries? / K. McGauran // Somo Report. – June 2013. – 68 p. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.somo.nl/publications-en/Publication_3958
2. Action Plan on Base Erosion and Profit Shifting, July 2013. – Paris : OECD Publishing, 2013. – 44 p.
3. Preventing the Granting of Treaty Benefits in Inappropriate Circumstances, September 2014. – Paris : OECD Publishing, 2014. – 112 p. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://dx.doi.org/10.1787/9789264219120-en>
4. Comments Received on Public Discussion Draft BEPS Action 6: Preventing the Granting of Treaty Benefits in Inappropriate Circumstances, 11 April 2014. – 543 p. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.oecd.org/tax/treaties/comments-action-6-prevent-treaty-abuse.htm>

5. Lang M. BEPS Action 6: Introducing an Antiabuse Rule in Tax Treaties / M. Lang // Tax Notes International. – 2014. – Vol. 74. – No. 7. – P. 655-664.
6. Model Tax Convention on Income and on Capital. Condensed version, 22 July 2010. – Paris : OECD Publications, 2010. – 466 p.
7. Tanoarch s.r.o. v. Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky, Judgment of the ECJ (Seventh Chamber) of 27 October 2011, C-504/10 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?language=en&num=C-504/10>
8. Halifax plc, Leeds Permanent Development Services Ltd and County Wide Property Investments Ltd v. Commissioners of Customs & Excise, Judgment of the ECJ (Grand Chamber) of 21 February 2006, C-255/02 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?language=en&num=C-255/02#>
9. EU Commission Recommendation of 06.12.2012 on aggressive tax planning, C (2012) 8806 final [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/taxation/tax_fraud_evasion/c_2012_8806_en.pdf

УДК 341.232.2:343.57

ПРАВОВА УЧАСТЬ ИНТЕРПОЛУ В МІЖНАРОДНИХ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВИХ ВІДНОСИНАХ

Столярський О.В.,
к.ю.н., доцент, доцент кафедри міжнародного права
Львівський національний університет імені Івана Франка

У статті досліджуються особливості правової участі Інтерполу в міжнародних кримінально-правових відносинах. Визначається специфіка діяльності його основних органів у сфері координації зусиль держав щодо протидії міжнародній злочинності. Аналізуються основні норми Статуту Інтерполу в зазначеній сфері.

Ключові слова: правова участь, Інтерпол, міжнародні кримінально-правові відносини, протидія, злочинність.

Столярский О.В. / ПРАВОВОЕ УЧАСТИЕ ИНТЕРПОЛА В МЕЖДУНАРОДНЫХ УГОЛОВНО-ПРАВОВЫХ ОТНОШЕНИЯХ / Львовский национальный университет им. И. Франко, Украина

В статье исследуются особенности правового участия Интерпола в международных уголовно-правовых отношениях. Определяется специфика деятельности его основных органов в сфере координации усилий государств по противодействию международной преступности. Анализируются основные нормы Устава Интерпола в указанной сфере.

Ключевые слова: правовое участие, Интерпол, международные уголовно-правовые отношения, противодействие, преступность.

Stolyarskiy O.V. / LEGAL PART OF THE INTERPOL INTERNATIONAL CRIMINAL LAW RELATIONS / Lviv national University. I. Franko, Ukraine

This article examines the peculiarities of legal participation of Interpol in international legal relations. Is determined by the specifics of its main bodies in the sphere of coordination of States efforts to combat international crime. Analyse the main provisions of the articles of Interpol in this area.

Interpol is one of the leading specialized international organizations in the fight against crime. This body, created at the initiative of the police structures, has become a unique education that enables the international community to combat crime and ensure the rights of man and citizen. The Supreme body of the Interpol General Assembly, which consists of delegations of member States and meets every three years. The General Assembly elects the governing body with a narrow mandate and a more narrow composition – the Executive Committee, headed by the President. Permanent working body of the organization is the General Secretariat, which is headed by the Secretary General. However, in the Interpol system is the body, the like of which is not in the structure of other international organizations such as the National Central Bureau, acting in police systems of the participating countries and is simultaneously structural units of Interpol. The final link of the structure of Interpol has consultants (advisors).

The General Assembly is the Supreme body of the International criminal police organization. Each member country of Interpol directs the General Assembly delegation, the quantitative composition which is nowhere specified. Dopolnuvanje Committee – an elected body of the International criminal police organization, which in the period between sessions of the General Assembly carries out all its functions under the Charter. The Executive Committee monitors the implementation of recommendations of the General Assembly, the Secretary-General supervises and prepares the agenda of the regular session of the General Assembly. The Executive Committee consists of a President, four Vice-presidents and nine delegates. The General Secretariat is a permanent service of Interpol. According to Art. 26 of the Charter of the organization of the General Secretariat monitors the implementation of decisions of the General Assembly and the Executive Committee. The General Secretariat is the international center of struggle and crime, and acts as a specialized and information center. It makes permanent the authority on behalf of the organization and liaise with national and international bodies and institutions. The main part of the work rests with the General Secretariat. He liaises with national and international bodies and institutions, and promoted through the National Central Bureau of the police investigations.

The General Secretariat prepares and issues all publications of Interpol. In addition, he assumes the duties of the working machine during the session of the General Assembly, the meetings of the Executive Committee, of all commissions and committees. General Secretariat of the planning work for the next year and supports direct and constant contact with the President of the organization. The General Secretariat consists of the Secretary-General, administrative and technical staff and specialists who perform the daily duties of the organization. The Secretary-General directs all activities of the General Secretariat. He is the initiator of drawing up the agenda of the session of the General Assembly or the Executive Committee, the establishment of commissions and committees. The General Secretariat collects information about the perpetrators of international crimes and crimes with an international element, leads quickly-reference filing, coordinating internationally wanted criminals, and actions of different countries to solve crimes, prepares and publishes the publication of Interpol. So, Interpol is an important form of cooperation among States in combating crimes of an international character. For participation of Interpol in the fight against these crimes need fixing their part in Conventions and agreement States to cooperate with the International criminal police organization, that is, strict adherence to the universally recognized principle of modern international law – the principle of respect for state sovereignty.

Key words: legal participation, Interpol, international criminal law relations, fighting, crime.